

פרשת חוקת – שני

(יח) וּלְקַח אֶזוֹב וְטָבַל בַּמַּיִם
אִישׁ טָהוֹר וְהִזָּה עַל־הָאֹהֶל
וְעַל־כָּל־הַכֵּלִים וְעַל־
הַנִּפְשׁוֹת אֲשֶׁר הִיוּ־שָׁם
וְעַל־הַנִּגְעַת בַּעֲצָם אוֹ בַּחֲלָל
אוֹ בַּמָּת אוֹ בַּקֶּבֶר:

יח וְיִסַּב אִיזוֹבָא וְיִטְבּוֹל
בַּמַּיָא, גִּבְר דְּכִי, וְיִדִּי
עַל מַשְׁכְּנָא וְעַל כָּל
מִנְיָא, וְעַל נַפְשָׁתָא
דִּהוּוּ תַּמָּן; וְעַל דִּיקְרַב,
בְּגִרְמָא אוֹ בְּקִטְלָא,
אוֹ בַּמִּיתָא, אוֹ בַּקֶּבְרָא.

(יט) וְהִזָּה הַטָּהוֹר עַל־הַטֹּמֵא
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם
הַשְּׂבִיעִי וְחֹטְאוֹ בַּיּוֹם
הַשְּׂבִיעִי וְכִבֵּם בְּגָדָיו וְרַחֲוֶן
בַּמַּיִם וְטָהַר בָּעָרֵב:

יט וְיִדִּי דְכִיָא עַל
מְסַאָבָא, בַּיּוֹמָא
תְּלִיתָאָה וּבַיּוֹמָא
שְׂבִיעָאָה; וְיִדְכִינִיה
בַּיּוֹמָא שְׂבִיעָאָה,
וְיִצְבַּע לְבוּשׁוֹהִי וְיִסְחִי
בַּמַּיָא וְיִדְכִי בְרַמְשָׁא.

רס"א וְחֹטְאוֹ בַּיּוֹם הַשְּׂבִיעִי: (ספרי) הוּא גִמַּר טָהַרְתּוֹ:

(כ) וְאִישׁ אֲשֶׁר־יִטְמָא וְלֹא
יִתְחַטָּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ
הַהִוא מִתּוֹךְ הַקָּהָל כִּי אֶת־
מִקְלָשׁ יְהוָה טִמָּא מִי נִגְדָה
לֹא־זָרֵק עָלָיו טִמָּא הוּא:

כ וּגְבַר דִּי־סְתָאב וְלֹא יִדִּי
עֲלוּהִי, וְיִשְׁתִּיצִי אֲנָשָׁא
הַהוּא מִגּוֹ קְהֵלָא:
אֲרִי יֵת מִקְדָּשָׁא דִּי
סְאִיב, מִי אֲדִיוֹתָא לֹא
אֲזִדְרִיקוּ עֲלוּהִי מְסַאב
הוּא.

רס"ב וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־יִטְמָא וְגו': אִם נֶאֱמַר מִקְדָּשׁ, לָמָּה נֶאֱמַר
מִשְׁכָּן כו'? כְּדֵאִיתָא בְּשָׁבוּעוֹת (דף טז):

(כא) וְהִיתָה לָהֶם לְחֻקַּת עוֹלָם
וּמִזֶּה מִי־הַנִּגְדָה יִכָּבֶם בְּגָדָיו
וְהַנִּגְעַל בְּמִי הַנִּגְדָה יִטְמָא
עַד־הָעָרֵב:

כא וְתִהִי לְהוֹן,
לְקִיָם עֲלָם; וְדַמְדִּי
מִי אֲדִיוֹתָא, יִצְבַּע
לְבוּשׁוֹהִי, וְדִיקְרַב בְּמִי
אֲדִיוֹתָא, יְהִי מְסַאב עַד
רַמְשָׁא.

רס"ג וּמִזֶּה מִי־הַנִּגְדָה: (נדה ט, יומא
יד) רַבּוּתֵינוּ אָמְרוּ שֶׁהַמִּזְה טָהוֹר, וְזֶה בָּא לְלַמֵּד שֶׁהַנוֹשָׂא מִי
חֲטָאת טִמָּא טִמְאָה חֲמוּרָה לְטִמָּא בְּגָדִים שֶׁעָלָיו, מַה שֶּׁאֵין
כֵּן בְּנוֹגֵעַ. וְזֶה שֶׁהוֹצִיאוּ בַּלְשׁוֹן "מִזְה" לומר לָךְ, שֶׁאֵין
מִטְמְאִין עַד שִׁיְהֵא בִּהֵן שְׁעוֹר הַזָּאָה. וְהַנִּגְעַל וְגו' יִטְמָא: וְאֵין
טַעֲמוֹן כָּבוֹס בְּגָדִים:

(כב) וְכָל אֲשֶׁר־יִגַּע־בּוֹ הַטֹּמֵא
יִטְמָא וְהַנֶּפֶשׁ הַנִּגְעַת
תִּטְמָא עַד־הָעָרֵב:

כב וְכָל דִּיקְרַב בִּיה
מְסַאָבָא, יְהִי מְסַאב;
וְאָנֹשׁ דִּיקְרַב בִּיה, יְהִי
מְסַאב עַד רַמְשָׁא.

רס"ד וְכָל אֲשֶׁר־יִגַּע־בּוֹ: הַטֹּמֵא הַזֶּה שֶׁנִּטְמָא בַּמָּת יִטְמָא.
וְהַנֶּפֶשׁ הַנִּגְעַת: בּוֹ בְּטִמָּא מֵת. תִּטְמָא עַד־הָעָרֵב: מִכָּאן
לְמַדְנוּ, שֶׁהַמָּת אָבִי אֲבוֹת הַטִּמְאָה וְהַנּוֹגֵעַ בּוֹ אֵב הַטִּמְאָה
וּמִטְמָא אָדָם. זֶהוּ פְרוּשָׁה לְפִי מִשְׁמַעָה וְהַלְכוּתִיָּה. וּמִדְרַשׁ
אֲגִידָה הַעֲתִקְתִּי מִיסּוּדוֹ שֶׁל רַבִּי מֹשֶׁה הַדַּרְשָׁן וְזֶהוּ:

כ (א) וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־
הָעֵדָה מִדְּבַר־צֹן בַּחֲדָשׁ
הָרִאשׁוֹן וַיָּשֶׁב הָעָם בְּקִדְשׁ
וְתַמָּת שָׁם מִרְיָם וְתִקְבֵּר
שָׁם:

א וְאָתוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל
כְּנַשְׁתָּא לְמַדְבְּרָא דְצִין,
בִּירְחָא קְדָמָאָה, וַיִּתִּיב
עֲמָא, בְּרָקָם; וּמִיתַת
תַּמָּן מִרְיָם, וְאֶתְקַבְּרַת
תַּמָּן.

רס"ה כָּל־הָעֵדָה: עֵדָה הַשְּׁלֵמָה, שֶׁכָּבַר מִתּוֹ מִתִּי מִדְּבַר וְאֵלוּ
פָּרְשׁוּ לַחַיִּים. וְתַמָּת שָׁם מִרְיָם: (מ"ק כ"ח) לָמָּה נִסְמְכָה
מִיתַת מִרְיָם לְפָרֶשֶׁת פָּרָה אֲדָמָה? לומר לָךְ: מַה קְרַבְנוֹת
מִכְּפָרִין (ס"א כָמוֹ שֶׁפָּרָה אֲדָמָה מִכְּפָרַת), אִף מִיתַת צְדִיקִים
מִכְּפָרַת: וְתַמָּת שָׁם מִרְיָם: (שם) אִף הִיא בְּנִשְׁקָה מֵתָה וּמִפְּנֵי
מַה לֹּא נֶאֱמַר בָּהּ: "עַל־פִּי שֶׁאֵינוֹ דֶּרֶךְ כְּבוֹד שֶׁל מַעֲלָה.
וּבִאֲהָרָן נֶאֱמַר (במדבר לג): "עַל־פִּי ה'", בִּ"אֵלָה מְסַעִי

(ב) וְלֹא־הָיָה מַיִם לָעֵדָה
וַיִּקְהָלוּ עַל־מִשָּׁה וְעַל־
אַהֲרֹן:

ב וְלֹא הָיָה מַיָא,
לְכַנְשָׁתָא; וְאֶתְכַנְשׁוּ,
עַל מִשָּׁה וְעַל אֶהְרֹן.

רס"ו וְלֹא־הָיָה מַיִם לָעֵדָה: מִכָּאן, שֶׁכָּל אַרְבָּעִים שָׁנָה הָיָה
לָהֶם הַבָּאָר בְּזִכּוֹת מִרְיָם:

(ג) וַיָּרֶב הָעָם עִם־מֹשֶׁה
וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר וְלוֹ גּוֹעֵנוּ
בְּגּוֹעַ אַחֲיֵינוּ לִפְנֵי יְהוָה:

ג וּנְצָא עֲמָא, עִם
מִשָּׁה; וְאָמְרוּ לְמִימַר,
לִי דְמִיתָנָא בְּמוֹתָא
דְּאַחֲנָא קָדָם יי'.

רס"ז וְלוֹ גּוֹעֵנוּ: הִלּוּאִי שְׁגוּעָנוּ. בְּגּוֹעַ אַחֲיֵינוּ: בְּמִיתַת אַחֲיֵינוּ
בְּדִבְרֵי. לְמַד שֶׁמִּיתַת צָמָא מְגַנָּה מִמֶּנָּה. בְּגּוֹעַ: שֵׁם דְּבַר הוּא,
כָמוֹ "בְּמִיתַת אַחֲיֵינוּ", וְלֹא יִתְכַּן לְפָרְשׁוֹ "כְּשִׁמְתוֹ אַחֲיֵינוּ",
שְׂאֵם כֵּן הָיָה לוֹ לְהַנְקִד "בְּגּוֹעַ" (בְּחוּלָם):

(ד) וְלָמָּה הִבַּאתֶם אֶת־קָהָל
יְהוָה אֶל־הַמִּדְבָּר הַזֶּה
לְמוֹת שָׁם אֲנַחְנוּ וּבְעִירָנוּ:

ד וְלָמָּא אֶתִּיתוֹן יֵת
קְהֵלָא דִּי, לְמַדְבְּרָא
הַדִּין, לְמָמַת תַּמָּן,
אַנְחָנָא וּבְעִירָנָא.

(ה) וְלָמָּה הֶעֱלִיתֶנוּ מִמִּצְרַיִם
לְהַבְיֵא אֹתָנוּ אֶל־הַמָּקוֹם
הַזֶּה הַזֶּה לֹא | מָקוֹם זָרַע
וְתֹאנָה וְגִפְלָן וְרַמּוֹן וּמַיִם אֵין
לְשִׁתוֹת:

ה וְלָמָּא אֶסִּיקְתוּנָא,
מִמִּצְרַיִם, לְאִיתָאָה
יִתְנָא, לְאֶתְרָא בִּישָׁא
הַדִּין: לֹא אֶתְר כָּשָׁר
לְבֵית זָרַע, וְאִף לֹא
תִינִין וְגִפְלִין וְרַמּוֹנִין,
וּמִיָא לִית, לְמִשְׁתִּי.

(ו) וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מִפְּנֵי
הַקָּהָל אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיִּרְא
כְּבוֹד־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם:

ו וְעָאֵל מִשָּׁה וְאַהֲרֹן
מִן קֳדָם קְהֵלָא, לְתַרְעַ
מִשְׁכָּן זְמָנָא, וּנְפִלוּ,
עַל אֶפְהֵיוֹן; וְאֶתְגַּלִּי
יִקְרָא דִּי, לְהוֹן.